

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a JUDr. Faisala Husseiniho v právní věci žalobce: **P. V. D.**, zast. JUDr. Jaroslavem Dospělem, advokátem, se sídlem Moskevská 373/37, Praha 10, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 4. 2023, č. j. OAM-276/LE-BA07-HA15-2023, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 20. 7. 2023, č. j. 17 Az 11/2023-35,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 20. 7. 2023, č. j. 17 Az 11/2023-35, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

[1]Žalovaný rozhodnutím ze dne 18. 4. 2023, č. j. OAM-276/LE-BA07-HA15-2023, neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

[2]Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce žalobu ke Krajskému soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“), který ji rozsudkem ze dne 20. 7. 2023, č. j. 17 Az 11/2023-35, zamítl jako nedůvodnou.

[3]Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, ve které navrhl, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. Jednotlivé kasační námitky zde Nejvyšší správní soud pro nadbytečnost nerekapituluje.

[4]Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že byla podána včas, jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná, a stěžovatel je zastoupen advokátem. Následně Nejvyšší správní soud shledal, že podaná

kasační stížnost je přijatelná ve smyslu § 104a odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v účinném znění (dále jen „s. ř. s.“), jakož i důvodná.

[5] Nejvyšší správní soud při posuzování věci nemohl přehlédnout, že v řízení o žalobě podal stěžovatel (tehdy nezastoupený) návrh na ustanovení zástupce ve smyslu § 35 odst. 10 s. ř. s., který krajský soud usnesením ze dne 14. 6. 2023, č. j. 17 Az 11/2023-19, zamítl. Uvedené usnesení nabylo právní moci dne 16. 6. 2023, přičemž do 30. 6. 2023 proti němu mohl stěžovatel podat kasační stížnost. Za této situace měl krajský soud podle závěrů usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 5. 2021, č. j. Ars 3/2019-43, vyčkat marného uplynutí lhůty pro podání kasační stížnosti proti uvedenému usnesení, v případě jejího podání (podána v dané věci dne 27. 6. 2023 a vedena pod sp. zn. 8 As 169/2023) vyčkat na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o ní a až poté rozhodnout o žalobě (uvedené usnesení rozšířeného senátu se sice zabývá žádostí o osvobození od soudních poplatků, avšak Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 10. 6. 2021, č. j. 6 Azs 139/2020-20, konstatoval, že dané závěry lze analogicky aplikovat i na návrh na ustanovení zástupce). Krajský soud však nevyčkal a rozsudkem ze dne 20. 7. 2023 žalobu zamítl. Tím v rozporu s uvedeným usnesením rozšířeného senátu zasáhl stěžovatelovo legitimní očekávání i jeho právo na soudní ochranu zakotvené v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.

[6] Krajský soud tedy pochybil, když po vydání usnesení o neustanovení zástupce nevyčkal na konec lhůty pro podání kasační stížnosti a před jejím uplynutím žalobu (předčasně) zamítl. Toto pochybení může Nejvyšší správní soud v souladu s již zmíněným usnesením rozšířeného senátu č. j. Ars 3/2019-43 napravit pouze tím, že zruší rozhodnutí o žalobě, neboť skutečnost, že krajský soud žalobu zamítl dříve, než bylo rozhodnuto o kasační stížnosti proti usnesení o zamítnutí návrhu na ustanovení zástupce, mohla mít zásadní vliv na zákonnost rozhodnutí o zamítnutí žaloby. Nejvyšší správní soud nemůže předjímat výsledek řízení o kasační stížnosti proti usnesení o zamítnutí návrhu na ustanovení zástupce, a proto nemůže vyloučit, že v něm bude stěžovatel úspěšný. Stejně tak nemůže vyloučit, že by stěžovatel, pokud by u krajského soudu byl zastoupen právním profesionálem, byl úspěšný v řízení o žalobě. V souladu se zmíněným usnesením rozšířeného senátu přitom má být nejprve rozhodnuto o kasační stížnosti proti rozhodnutí, jímž se řízení o žalobě končí, a teprve poté o kasační stížnosti proti rozhodnutí o zamítnutí návrhu na ustanovení zástupce.

[7] S ohledem na výše uvedené dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že krajský soud svým nesprávným postupem zatížil řízení vadou, jež mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, což je důvodem pro zrušení napadeného rozsudku [§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.].

[8] Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů, aniž se zabýval stěžovatelovými věcnými námitkami, v souladu s § 110 odst. 1 větou první před středníkem s. ř. s. rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V něm bude krajský soud podle § 110 odst. 4 s. ř. s. vázán právním názorem uvedeným v tomto rozsudku, a proto nejprve vyčká rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 8 As 169/2023 a teprve poté bude v žalobním řízení dále konat.

[9] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí, jak je stanoveno v § 110 odst. 3 větě první s. ř. s.

pokračování

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. listopadu 2023

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu